

Вікторія Зубко

студентки 3 курсу спеціальності 071 «Облік і оподаткування».

Науковий керівник: **М.В. Кузуб,**

старший викладач кафедри обліку та оподаткування

Київський національний торговельно-економічний університет,

м. Київ

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Сільське господарство є однією з провідних галузей економіки нашої держави. За даними Головного управління статистики, його частина у валовій доданій вартості країни становить 13%, при використанні основних засобів вартістю понад 100 мільярдів гривень [1]. Сільське господарство посідає друге місце у структурі експорту товарів нашої держави і є однією з бюджетоутворюючих сфер економіки. Його сміливо можна назвати основним джерелом надходження валюти в Україну та головним фактором у підтриманні торговельного балансу. Особливістю сільського господарства є те, що предметом праці в ньому виступає природа – земля та живі організми, які становлять основу всього виробничого процесу. Саме специфіка галузі і визначає особливості ведення бухгалтерського обліку сільськогосподарських підприємств.

Ефективність роботи бухгалтера на підприємстві суттєво підвищується завдяки засобам інформатизації та автоматизації, які дозволяють оперативно накопичувати відповідні бази даних про наслідки господарської діяльності та використовувати їх для формування, редагування і друку вихідних документів, квартальних, піврічних і річних звітів, а також надавати інформаційні послуги відповідним організаціям, ланкам управління щодо ефективності роботи [2].

У сільськогосподарських підприємствах практика ведення обліку засвідчує, щоб повно і обґрунтовано відповісти на поставлене завдання слід визначитися із рядом відправних моментів, а саме:

1) узгодження діючих методик ведення обліку у різних галузях економіки з метою узагальнення даних про національне багатство та формування національного продукту;

2) приведення діючих інструктивних вказівок у відповідність до організаційних форм функціонування підприємств;

3) чітке узгодження положень бухгалтерського обліку щодо визначення витрат та їх відповідність поняттю доходів;

4) обґрунтування визначення тлумачення готової продукції і відповідно строків закінчення виробничого потенціалу;

5) приведення у відповідність понять діяльності підприємства [3].

Окремі види продукції виробництва поточного року не можуть бути відокремлені від біологічного активу, наприклад приріст, що розраховується, по молодняку робочої худоби та деяких інших видів тварин, або приріст живої маси свиней, птиці тощо. Тому під сільськогосподарською продукцією доцільно розуміти "продукцію, яка являє собою актив, отриманий в результаті сільськогосподарської діяльності, призначений для продажу, переробки або внутрішньогосподарського споживання". П(С)БО 30 має розповсюджуватися на фермерські господарства, які підпадають під статус малих підприємств, але до цього стандарту мають бути внесені істотні зміни, суть яких можна звести до наступних моментів. Не слід визначати дохід при первісному визнанні сільськогосподарської продукції і поточних біологічних активів, так як це означає, що результати діяльності мають визначатися по валовій продукції. Ця методика не використовується ніде в світі і це дуже ускладнить визначення результатів діяльності аграрної сфери економіки України, тим більше, що це не дозволить зіставляти дані великих сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств. Оцінка сільськогосподарської продукції та біологічних активів за справедливою вартістю можлива лише в обмежених випадках, коли це необхідно.

Особливості функціонування сільськогосподарських підприємств через використання землі та застосування у виробничому процесі біологічних активів призводить до того, що значна маса основних засобів створюється безпосередньо у

конкретному підприємстві за рахунок виробленої продукції та додаткових біологічних активів. Саме це, на нашу думку, стало однією із причин розробки стандарту 41 «Сільське господарство». Потреба в цьому викликана уточненням поняття витрат.

Серед проблем, які стосуються бухгалтерського обліку в сільськогосподарських підприємствах, слід визнати необхідність удосконалення управлінського обліку. Потреба у вирішенні цієї проблеми в сучасних умовах дуже зросла. Причин є кілька, серед них найбільш важливими слід визначити ту економічну політику, яка домінує в Україні. Вона передбачає вилучення якомога більшої частини фінансових ресурсів, створених в аграрному секторі, шляхом цінової політики на користь великих магнатів [4].

Ефективна діяльність сільськогосподарських підприємств, залежить не тільки від вирішення організаційних питань, але і від наявності якісної своєчасної облікової інформації про формування фінансових результатів. Необхідність підтримки ефективного функціонування підприємства потребує володіння якісною інформацією щодо його фінансової діяльності.

Для удосконалення обліку сільськогосподарських підприємств слід використовувати системний підхід, що означає комплексне дослідження економіки як єдиного цілого з врахуванням взаємообумовленості та взаємодії економічних процесів з іншими процесами суспільного життя. Сутність системного підходу зводиться до того, що діяльність будь-якої частини системи здійснює певний вплив на діяльність усіх інших її частин. Також підприємство має обрати і закріпити у своїй обліковій політиці ряд основоположних принципів і методів по обліку готової продукції [5, 182 с.]. Крім того, ряд авторів пропонує здійснювати оцінку сільськогосподарської продукції за справедливою вартістю, що покращить результат обліку та визнання результатів. І як зазначалось вище, для покращення обліку потрібне впровадження управлінського обліку, що забезпечить формування достовірної інформації про витрати та собівартість продукції. [6, 79 с.].

У кінцевому підсумку це підвищить ефективність і прибутковість підприємств галузі. Ураховуючи, що агробізнес – це одна із ключових галузей української

економіки, збільшення ефективності роботи кожного окремого підприємства може надати позитивний вплив на розвиток економіки в цілому

Список використаних джерел

1. Базалій К.О. Облік та оподаткування діяльності сільськогосподарських підприємств. Миколаїв. 2020. С.15
URL: http://krs.chmnu.edu.ua/bitstream/123456789/954/1/Автореферат_Базалій%20К.О..pdf
2. Кузьмін Д.Л. Суб'єкти івентаризації та порядок їх формування. УДК 657.371. С. 8. URL: http://vuzlib.com.ua/articles/book/7985-Sub%27ekti_inventarizacii_v/1.html
3. Моссаковський В.Б. Парадокси бухгалтерського обліку в Україні. *Бухгалтерський облік і аудит*. 2011. № 9. С.30-35.
4. Моссаковський В.Б. Стан та перспективи розвитку бухгалтерського обліку в Україні: монографія.. Київ : Київ :Інтерпрес ЛТД, 2009. 326 с.
5. Кузуб М. В., Ільченко О. О. Аналіз виробництва молока: практика застосування. Полтава 2019. 256 с URL: <http://www.economics.in.ua/2020/01/blog-post.html> .
6. Кузуб М. В. Теоретичні засади оцінки готової продукції тваринництва. 6 с. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/teoretichni-zasadi-otsinki-gotovoyi-produktsiyi-tvarinnitstva/viewer>.